

Soledad Giménez 'Sole' publica 'Ojalá', un disc en què interpreta cançons que l'han marcat

La veu de Presuntos Implicados canta en solitari

Marga Casado
MADRID

Plantejat com un "únic treball en solitari", surt al mercat 'Ojalá', un disc on Soledad Giménez, la cantant de Presuntos Implicados, versiona 12 cançons dels 60 fins als 90 que li han arribat a l'ànima.

Totes les cançons d'aquest disc m'han fet plorar en algun moment de la meua vida", comenta Soledad Giménez, la cantant valenciana nascuda a París i creadora, amb el seu germà Juan Luis Giménez i Nacho Mañó, d'àlbums com *Alma de blues* i *Ser de agua*. El seu nou treball, el primer fora de Presuntos Implicados, inclou temes de Radio Futura (*La Estatua del Jardín Botánico*), Madreus (*Ojalá*), Eric Clapton (*Tears in Heaven*), Marvin Gaye (*What's Goin' On*), Piratas (*M i Si tú (te vas)*), Claudio Baglioni (*Sábado por la tarde*), Edith Piaf (*La Vie en Rose*), Golpes Bajos (*No mires a los ojos de la gente*), Bjork (*Venus as a Boy*), Esclarecidos (*La Cena*) i, esclar, dels Presuntos Implicados (*Guitarra y Voz*).

Totes aquestes cançons Soledad les ha volgut dotar "d'un vernís electrònic" per

recrear-les "i fer que sonessin molt personals, com si fossin una mica meves".

La idea d'un disc com aquest sorgeix de la necessitat de Sole de "fer alguna cosa en solitari per sentir-me responsable única d'un treball". "Volia saber si era capaç de fer-ho sense anar agafada de la mà del meu germà Juan Luis i de Nacho", comenta.

Tot i que Soledad reconeix que "no hi ha discos en solitari" i que en aquest àlbum és essencial la participació de Vicente Sabater, coprodutor del disc, la cantant es mostra satisfeta d'aquest treball íntim que li permet "esborrar de la llista una cosa que tenia pendent com a persona i com a professional de la música".

Realitzat el somni, Soledad Giménez no té cap intenció d'abandonar el seu grup. "Sóc una persona molt responsable amb els meus companys i ara mateix no hi ha cap motiu per deixar-lo", comenta l'artista, que té pensat fer alguns directes amb *Ojalá*, "però no una gira, perquè ja hem començat a compondre temes per al nou disc de Presuntos". Per Soledad, el possible èxit del seu treball en solitari "només pot afavorir el grup".

La cantant ha volgut, amb el seu disc, retre homenatge no només a temes que l'han marcat al llarg de la vida sinó

Sole ha dotat totes les cançons "d'un vernís electrònic" perquè "sonessin més personals"



Sole ha enregistrat 'Ojalá', una aposta pel disc en solitari

també i especialment als artistes que les van crear. "Per mi era molt important que al darrere de totes les cançons hi hagués un gran artista, que no fossin flors d'un dia", diu. Un dels grans artistes als quals es refereix és Eric Clapton, de qui ha escollit la tràgica *Tears in Heaven* perquè "jo sóc mare i em volia assegurar a cantar-la. La cançó conté un gran aprenentatge", apunta. L'artista reconeix que l'elecció dels temes

pot semblar "comercial", perquè "conté grans èxits, però em poso a la pell de l'oient i la veritat és que sóc una persona normal en aquest sentit", reconeix. "Em venia de gust entrar en una cançó i canviar els mobles de lloc i que la gent ho veiés, i per això havien de ser temes coneguts". Amb tot, per Soledad Giménez es tracta d'un treball "molt íntim" que proposa un melangiós però optimista "desig en positiu".

El sindicat d'actors nord-americà premia 'El senyor dels anells'

Redacció
LOS ANGELES

La desena edició dels premis del sindicat d'actors nord-americà, considerats l'assaig general dels Oscars, es va celebrar abans-d'ahir a l'auditori Shrine de Los Angeles amb escasses sorpreses. *El senyor dels anells. El retorn del rei* es va endur el guardó a la millor pel·lícula amb la mateixa facilitat amb què ha obtingut fins ara la major part dels premis a Hollywood. Tim Robbins i Renee Zellweger van complir també amb els pronòstics, ja que van obtenir els premis a millor actor i actriu secundaris per les seves interpretacions a *Mystic River* i *Cold Mountain*, respectivament. Així mateix, Charlize Theron va continuar la seva imparable carrera cap a l'estatueta daurada aconseguint el premi a la millor actriu per *Monster*. Una de les poques sorpreses de la nit va ser el premi al millor actor. Les previsions feien pensar en Sean Penn i Bill Murray, però finalment el guardonat va ser Johnny Depp per *Piratas del Caribe*. La victòria va sobtar sens dubte el guanyador, que no havia assistit a la cerimònia d'uns premis que, sense comptar amb la popularitat dels Globus d'Or, s'estan guanyant l'atenció de la indústria per ser una mena d'indicador del que passarà la nit dels Oscar.

Filmax demanda Miramax per la distribució de 'Kill Bill', de Quentin Tarantino

Redacció
BARCELONA

L'empresa catalana Manga Films va presentar ahir davant els jutjats de Barcelona una demanda contra la companyia nord-americana Miramax, filial de Disney, per incompliment de l'acord de distribució a Espanya, per a sales de cinema, vídeo i DVD, de les dues pel·lícules de *Kill Bill* dirigides per Quentin Tarantino i que s'estrenaran a principis de març. Luis de Val, president de Manga Films, va afirmar que Miramax "ha trencat unilateralment l'acord a què havíem arribat el mes de novembre passat i ha concedit els drets de distribució a Buena Vista". Manga Films demana que se la indemnitzi amb la comissió de distribució en funció de l'acord previ amb Miramax, a més d'una compensació pels danys i perjudicis en la imatge de la companyia. Miramax, segons De Val, ha argumentat que ha hagut de canviar de distribuïdora per decisió de l'empresa matriu.

POP-ROCK/CANÇÓ Joves Cantautors

Tres promeses té el pomer

J.M. Hernández Ripoll

Relk, José González i Jordi Lligades. FESTIVAL BARNASANTS. BARCELONA, LUZ DE GAS, 19 DE FEBRER.

Pensant en el futur, el BarnaSants ha donat l'alternativa a tres noms de la nova fornada de músics del país. Tots tres arribaven al programa després de guanyar un premi: el grup Relk havia aconseguit

el Sona 9, José González el de cançó de Vila-decans i Jordi Lligades el de cançó d'autor d'Horta-Guinardó. Felicitats a tots tres.

Els Relk van obrir la nit amb una actuació en què

no van poder oferir tot el potencial escènic que prometen. En els prop de tres quarts d'hora que van ser sobre l'escenari, la banda d'Arenys de Munt va corroborar que és un diamant en brut. La fusió entre l'electrònica i les melodies pop, més la veu de Maira Comelat i les lletres poètiques de Jordi Bilbeny ofereixen un punt de vista musical molt original. Els falta cohesió, especialment entre el teclista Joan Vallcorba i la cantant, però és qüestió de temps. Serà interessant seguir la seva evolució.

José González va ser l'equador de la vetllada. La seva és una proposta fonamentada exclusivament

en la cançó més melòdica. A González li agraden els jocs de les guitarres i posar un cert missatge en les seves lletres. Però amb el seu estil i el seu posat, si l'encerta amb un parell de cançons, se li obriran les portes dels principals. I expressant-se en castellà, encara ho té més fàcil.

L'últim torn va ser per a Jordi Lligades. Acompanyat de baix i bateria, en Jordi va posar una mica de sentit de l'humor evidenciant que té les unghes gastades de tocar molt a prop de la gent. Si no és així, el xicot té fusta. Només li falta abandonar una mica més els seus referents per trobar un estil propi. De ganes no sembla que n'hi faltin.